



Visionære regionale udviklingsplaner

- og kommunernes rolle

Seminar 12. april 2007 i Fredericia

Visionære regionale udviklingsplaner – og kommunernes rolle

Forord

Udviklingsdirektør Keld Zachø, Region Syddanmark

Borgmester Marie Stærke, Køge Kommune

Niels Østergård, Vicedirektør Skov og Naturstyrelsen og
formand for Plan09

Ole Albæk, Regionsrådsmedlem i Region Nordjylland og
medlem af byrådet i Ny Hjørring Kommune

Direktør Annete Drivsholm, Vækstfora Region Nordjylland

Sekretariatschef Renne Lønne, Region Sjælland samt
planchef Peter Haugen Vergo, Guldborgsund Kommune

Kommunaldirektør Nich Bendtsen, Syddjurs Kommune

3

7

15

19

25

31

37

39

April 2007

Redaktion:

Anders Josefsen, AAU

Anne Mette Kjær Nielsen, AAU

Lars Gilje, AAU

Fotos:

Anders Josefsen og Julie Abitz. Alle
billeder der fremgår i hæftet er taget
på seminaret.

Layout:

Aalborg Universitet, Gruppe L10LM.04

Tryk:

Lasertryk A/S, Århus

Hæftet kan downloades på

Dansk Byplanlaboratoriums

hjemmeside, www.byplanlab.dk

Forord

Tidligere foregik den regionale planlægning ved, at amterne udarbejdede lovbundne planer, som primærkommunerne skulle indrette deres fysiske planlægning efter. Da ændringerne i plansystemet trådte i kraft, 1. januar 2007, ændredes udformningen af plansystemet umiddelbart, idet den traditionelle arealregulerende regionplan forsvandt.

De arealregulerende kompetencer og ansvarsområder, som tidligere blev forvaltet af amterne vil i fremtiden hovedsageligt blive administreret af de nye 98 kommuner og staten, og den regionale planlægning skal i fremtiden spille en anden rolle end tidligere. En af følgevirkningerne ved strukturreformen er oprettelsen af de fem nye regioner, der hver skal udarbejde en regional udviklingsplan. Denne plan er en strategiplan for regionens udvikling og er således ikke lovbunden for de enkelte kommuner. Planen er udarbejdet på baggrund af en tæt dialog mellem kommunerne, erhvervene og undervisningsinstitutioner i regionen samt en intensiv offentlig debat, hvilket formentlig vil bevirke, at alle de involverede parter har interesse i at følge og få det bedste mulige ud af planen, så der skabes fælles mål.

Men hvor langt er dette arbejde og hvad indebærer det? Der arbejdes i disse måneder på højtryk for at få de regionale udviklingsplaner og de kommunale planstrategier på plads. Lykkes det at etablere sammenhæng og fælles mål, og hvordan får man de parallelle planprocesser til at fungere rundt omkring i landet? Hvordan kan man indkredse kommunernes regionale rolle og betyder de regionale planer overhovedet noget for kommunerne?

Dette hæfte er udarbejdet på baggrund af et seminar afholdt af Dansk Byplanlaboratorium i Fredericia 12. april 2007 og tager udgangspunkt i de oplæg, der blev holdt. Her var fokus på den regionale udviklingsplan og kommunernes rolle i den forbindelse.

Program for dagen

10.00

Velkomst

10.10

Hvad skal regionerne bruge planstrategierne til?

Kommunale perspektiver i den regionale udviklingsplan. Hvordan ser regionerne på kommunernes rolle. Hvordan kan processerne koordineres?

Udviklingsdirektør Kjeld Zacho, Region Syddanmark

4

10.30

Hvad skal kommunerne med den regionale udviklingsplan?

Regionale perspektiver i kommunernes planstrategier. Hvordan ser de deres egen rolle? Hvordan får man de mange brikker til at falde på plads?

Borgmester Marie Stærke, Køge Kommune

11.15

Regionale sammenhænge?

Hvad var ideen med de regionale udviklingsplaner og den styrkede landsplanlægning? Forholdet til kommunernes planstrategier.

Niels Østegård, Vicedirektør i Skov- og Naturstyrelsen og formand for Plan09

11.35

Kommunerne - bogholdere eller spydspidser i den regionale udvikling?

Hvordan etablerer vi en proaktiv planlægning, hvor kommuner og regioner gør sig forestillinger om, hvad de vil, og hvem de vil samarbejde med?

Ole Albæk, Regionsrådsmedlem i Region Nordjylland og medlem af byrådet i Ny Hjørring Kommune

12.00

Debat

13.30 - 15.50

Planernes indhold - korte oplæg og cafédebat

Vækst - uddannelse og erhvervsliv

Uddannelse og erhvervsliv står højt på kommuner og regioners ønskeliste. Hvilken rolle kan uddannelsesinstitutioner og erhvervsvirksomheder få i den nye struktur? Hvorfor bruger de overhovedet tid på arbejdet i vækstforaene?

Direktør Annette Drivsholm, Vækstfora Region Nordjylland

Byroller

Byernes funktioner og indbyrdes roller er et vigtigt emne - både i de nye kommuner og i regionerne. Med udgangspunkt i Region Sjælland lægges der op til debat om, hvordan dette emne kan tackles.

Sekretariatschef Renne Lønnee, Region Sjælland samt planchef Peter Haugen Vergo, Guldborgsund Kommune

Infrastruktur og trafik

Infrastrukturen er en væsentlig forudsætning for en regional udvikling. Har infrastrukturkommissionen en regional vinkel - og hvordan kan kommunerne samarbejde?

Kommunaldirektør Nich Bendtsen, Syddjurs Kommune



6



Indlæg af Udviklingsdirektør, Kjeld Zacho, Region Syddanmark

Hvilket samspil forestilles der at være mellem de mange aktører, der beskæftiger sig med regionale udviklingsplaner?

Hvad er det vi skal? Vi skal skabe en fremtidig udvikling indenfor regionens byer, landdistrikter, udkantsområder samt natur og miljø, beskæftigelse, erhverv, uddannelse og kultur jf. lovteksten, som er det fælles udgangspunkt. Der skal indgå fire lovbundne strategier/planer i udarbejdelsen af den regionale udviklingsplan, disse er følgende:

- Regional erhvervsudviklingsstrategi
- Beskæftigelsesstrategi
- Agenda 21 strategi
- Råstofplan

Det interessante ved dette er, hvorledes arbejdet med de fire strategier gribes an. Arbejdet med den regionale erhvervsudviklingsstrategi findes allerede i alle regioner på nuværende tidspunkt, mens beskæftigelsesstrategien endnu ikke er udarbejdet. Agenda 21 strategien udvikles sideløbende med den regionale udviklingsplan, og råstofplanen er en myndighedsindsats, så det er uvist, hvor den ligger. I virkeligheden har vi derfor kun en enkelt af de fire lovbundne delelementer, som på nuværende tidspunkt indgår i regionernes arbejde. Udfordringen er derfor, at vi skal udvikle flere planer parallelt med hinanden, mens vi er i færd med at lave "overliggeren" i form af den regionale udviklingsplan. Indholdet og omfanget af øvrige strategier er ikke specificeret, men er således op til regionsrådet.

7



For de fleste mennesker er det svært at besvare spørgsmålet "Hvordan kommer vi derhen?", hvis vi ikke har en forestilling om, "Hvad er det, vi er på vej hen imod?". Vi har derfor i vores proces set det hensigtsmæssige i fra starten at give et billede af, hvad det er for et projekt eller produkt, som vi får ud af det. Kan det stå på en hylde? Er det stort eller småt? Er det web? Er det en film? Det ved vi faktisk ikke på nuværende tidspunkt, men det er svært at forestille sig, at det ikke bliver på webform.

8

Det har været vigtigt for de enkelte regioner at få skabt såvel sammenhængen som adskillelsen mellem henholdsvis erhvervsudviklingsstrategien, det regionale vækstforum og den regionale udviklingsplan. Det har været vigtigt fordi, nogle har haft forestillingen om, at det er en og samme ting, eller har haft tanken om, at vækstforumet skal lave det hele.

I Region Syddanmark forstås det ikke på den måde, at vækstforumet skal lave det hele. Det handler derimod om, at vi ser vækst, erhverv og arbejdsmarkedsforhold, som delelementer af den regionale udviklingsplan.

Vi har valgt en model i samarbejde med Oxford Research, der forsøger at give tal på, hvordan Region Syddanmark ser ud i forhold til andre regioner, og hvordan kommunerne internt i regionen er karakteriseret. Det handler om at besvare spørgsmål som, "Hvordan lever vi der, hvor vi bor?" samt "Hvilken service skal der til?" og "Hvad gør den offentlig service ved det sted, hvor vi bor?"

Vi tror på, at det er de elementer, der tilsammen kan beskrive en anden helhed end erhvervsudviklingsstrategien kan. Der tilføjes måske yderligere elementer, når vi kommer længere hen, hvor eksempelvis bæredygtighed samt natur og miljø har et særligt element, men det er en model, der er under udvikling.

I Region Syddanmark valgte man at få folk ude fra til at komme med tallene på bordet. Vi har valgt offentlige tilgængelige tal, hvorved datagrundlaget ikke kræver yderligere diskussion. Det centrale er derfor ikke, om det ser sådan ud, for det gør det, men derimod diskussionen om, hvordan skal vi forstå det, og hvad skal vi bruge det til.

I Region Syddanmark greb man planlægningsarbejdet an med et take off arrangement, hvor 250 mennesker mødte op til oplæg og cafedebat omhandlende, hvilke spørgsmål deltagerne synes, der skal frem eller besvares i forbindelse med udviklingen af den regionale udviklingsplan. Deltagerne fik mulighed for at sige, hvem der skal bringes i tale i forhold til regional udviklingsplanlægning. Hvis det var politikerne, der planlagde processen, så risikerede tingene at blive som de plejer, og vi ville trække på de mennesker, som vi kender, men det kunne jo godt være, der var nogen andre ude i landskabet, som havde input til udviklingen. Det resulterede i, at der blev nedsat dialoggrupper, som skal diskuterer temaer og efter 3-4 møder kommer de med deres bud på, hvilke elementer der skal indgå. Grupperne består af enkelt personer, interesseorganisationer, kommuner, folk i regionen, politikere og embedsmænd. Sidst i juni kommer dialoggrupperne med en afrapportering, hvorved der opnås et bredt indlæg på, hvad der skal indgå. Samtidig foregår der en rundspørge blandt de 22 kommuner ang. hvilke mulige elementer, der skal indgå. Dermed har vi dannet et bredt materiale,

som vi tror på, er fundamentet for, hvad der skal indgå i den regionale udviklingsplan.

Efter sommeren 2007 kommer der en fornyet debat med inputs svarende til den tidligere føroffentlighedsfase ang. ændringsforslag til udviklingsplanens indhold. Dernæst udkommer det endelige forslag til den regionale udviklingsplan frem, som derefter sendes i høring.

Det involverer mange personer og ressourcer, men det er enorm spændende. Det er ligeledes en proces, der bliver til, imens vi går vejen. Vi tror, det er en god plan, men der kommer til at ske noget andet end det, vi har planlagt, forhåbentlig, så derfor udvikler det sig, mens vi går. Der er endvidere samarbejde mellem organisationer herunder region og kommunerne, som er under opbygning, mens processen finder sted.

Dialoggrupperne er udsprunget af nogle af de inputs, som vi fik fra vores take off arrangement. Derudover kommer der input fra kommunerne i forbindelse med, at kommuneplanstrategierne skal laves. Hvis det ikke sker i sammenklang med kommunerne, kan vi lige så godt

lade være, for det er det, den regionale udviklingsplan er skabt for. Det er derfor helt afgørende, at regionen og kommunerne har et fælles blik på, hvad er det vi skal lave – det er i hvert fald vores bud.

Hvorfor er det vigtigt at samarbejde, forventninger, hvilket samspil skal der være?

Vi skal i princippet bevise evnen til at formulere en samlet strategi og drive en regional udviklingsproces. Det er vigtigt at finde de nye samarbejdsflader, og at vi kan drive udviklingsprocesser sammen og derigennem lave en samlet strategi. Det er netop det, der er opgøret med regionplanen og kommuneplanen, så det skal vi!

Vi skal se, om vi i fællesskab kan fokusere indsatsen og samle ressourcerne om en regional udfordring af den globale konkurrence – det handler jo ikke bare om vækst og erhverv, men i lige så høj grad om uddannelse og arbejdskraft, så det handler om rigtig mange ting. Udviklingen skal baseres på regionale styrkepositioner samt lokalt og regionalt forankrede initiativer. Det er vigtigt, at vi kan få initiativerne til at pege i samme

retning i stedet for at stritte hver sin vej. Det er vigtigt at samarbejde, for der bliver mange flere aktører indblandet i flere af de ting, der skal sættes i gang. Det er helt afgørende, at regionen og kommunerne har et fælles blik, for samarbejde er nødvendigt, da de fleste initiativer kræver medspil fra flere aktører.

Endelig tror jeg, at samspil er forudsætningen for at komme til orde i større sammenhænge. Det kunne være, at en region og dens kommuner har brug for at tale med staten om ting, og vi tror derfor, at det er hensigtsmæssigt, at man ser tingene på samme måde, således regionen og kommunerne sammen har fælles formuleringer, og derved er stærkere overfor staten. Det kan selvfølgelig også være den anden vej, hvis der er statslige initiativer, så kan staten se, at der er basis og fælles forståelse for, hvordan det skal tackles.

Nogle af de væsentlige temaer er natur og miljø samt rekreative forhold. Det er noget, der går på tværs af kommunegrænser, og som er grænseoverskridende ved, at vi har en lang række projekter på tværs af den dansk-tyske grænse. Det grænseoverskridende består

i, at arbejdet ikke stopper ved nogen administrative grænser. Det går på tværs af kommunerne og i princippet også regioner, så derfor er der også behov for samspil i regionen på trafik, infrastruktur og uddannelse. Disse områder strækker sig over flere kommuner og har mange aktører. Dette skal ikke forstås på den måde, at man skal sammenspile om det, hver gang man skal lave noget i en kommune. Men man skal have fælles perspektiv for, hvilken retningen det skal gå. Forudsætningen for et fælles perspektiv er, at det er noget, man har lavet sammen og ikke får trukket ned over ørerne.

Hvilke roller har vi?

Regionsrådets rolle er at samle parterne, lede dialogprocesser og koordinere indsatsen i udarbejdelse og gennemførelse af en langsigtet strategisk plan, som samlet kan kaldes det regionale lederskab. Dette skal forstås på den måde, at regionsrådet skal tage ansvaret for, at processen køres igennem på den måde, som vi aftaler med hinanden herom og skal som sådan ikke lede.

Vi har nedsat en politisk styregruppe bestående af 8 medlemmer fra regionsrådet og 6 medlemmer

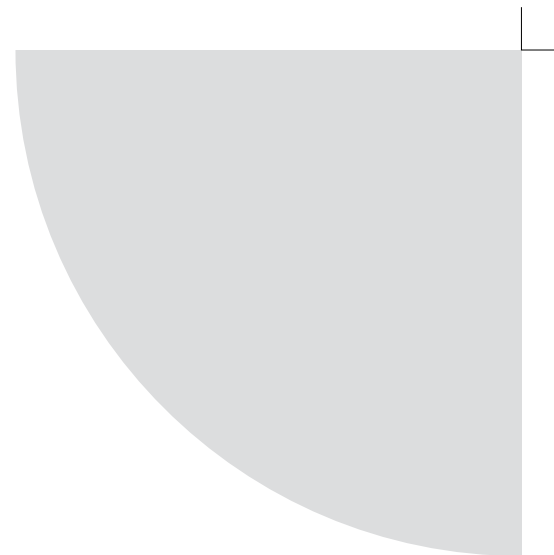
udpeget af kontaktudvalget, hvorved kommunerne dækkes geografisk, politisk, størrelsesmæssigt og interesse-mæssigt. Selvom det er regionsrådets opgave, så tror vi, at det kun kan lykkes, hvis det sker i et tæt samarbejde med de kommunale parter omkring det her.

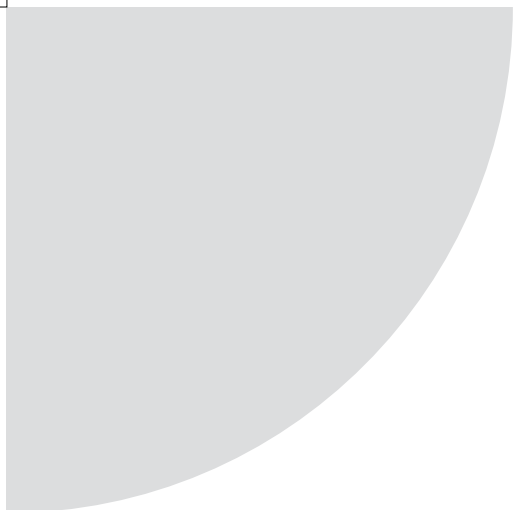
Regionsrådet kan selvfølgelig målrette sine servicetilbud og sine udviklingsmidler f.eks. via vækstforum eller sundhedsplanlægningen eller gennem nogle initiativer, men vi skal selvfølgelig følge den strategi, der bliver lavet i fællesskab. Regionen bliver også forpligtet af den regionale udviklingsplan på samme måde, som kommunerne gør. Endelig tror vi på, at vi kan benytte anledningen til, at regionen kan stille analyser og udviklingsmodeller til rådighed. Når vi laver en analysemodel, er vi meget interesseret i at udvikle disse sammen med kommunerne, så de ligeledes kan bruge de samme modeller i deres kommuneplanstrategier. Det kan være svært for den enkelte kommune at gennemføre de analyser, der skal til, eller få et tilstrækkeligt sammenligningsgrundlag til at vide, hvad det er, man skal stille op. Det er her, at den regionale udviklingsplan kan bruges som platform til, at kommunerne kan se sig

selv i forhold til hinanden. "Hvor er styrkepositionerne?" og "Hvor er det vores udviklingsmuligheder ligger?" Hvis vi kan udvikle en fælles analysemodel og stille data til rådighed for kommunerne, så vil vi få et fælles udgangspunkt også for den kommunale planstrategi.

Kommunernes rolle er at deltage aktivt i udviklingen af strategi og analysemodel, hvilket de også gør. Derudover ønsker Region Syddanmark, at kommunerne vil bruge det fælles plangrundlag, hvilket kun tiden vil vise. Men vores udgangspunkt er, at hvis man selv har været med til at skabe det og synes, at det er godt, så vil man nok også godt bruge det.

Det er ligeledes kommunernes rolle at stå for konkret udmøntning af initiativer på samme måde, som regionen kan gøre det, men samtidig også sikre, at kommunernes netværk og parter bliver inddraget, fordi der er 22 kommuner i Region Syddanmark og der er kun plads til seks personer i styregruppen, og da det er en regional plan, som vi laver, så har vi brug for at få afspejlet de regionale interesser.





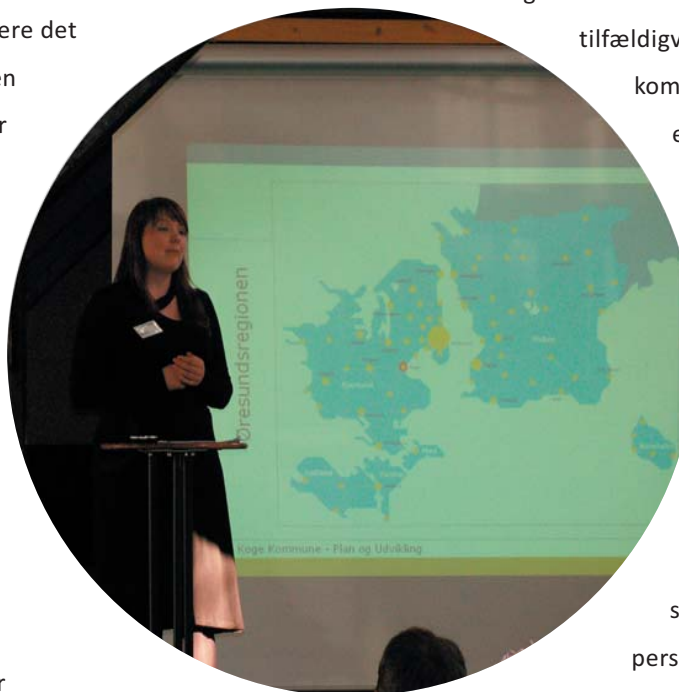


Indlæg af borgmester Marie Stærke, Køge Kommune

Hvad skal kommunerne med den regionale udviklingsplan?

De kommunale strategier skal være det sammenfattende element for den regionale udviklingsplan, hvorfor kommunerne selv skal tænke regionalt og samarbejde herom.

Den regionale udviklingsplan skal anvendes til kanaliseringen af de afsatte midler til erhvervsudvikling, kulturelle formål mv. på den mest hensigtsmæssige måde. Det er derfor vigtigt, at kommuneplanstrategien tager udgangspunkt i det regionale perspektiv.



Køge Kommune mener, at det for vores vedkommende er mest hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i en større region end blot Region Sjælland, som kommunen tilfældigvis tilhører som konsekvens af kommunalreformen. Region Sjælland er ikke verdens navle, men en del af et hovedstadsområde og skal således finde sin rolle i den kontekst. Det er udviklingstendenserne for Øresundsregionen, som er rammen for de regionale udviklingsplaner på Sjælland, hvorfor fremtidsperspektiverne skal sættes i et større perspektiv, frem for blot at se på de administrative rammer defineret af sygehusplanlægningen.

Øresundsregionen er på vej til at udvikle sig til et netværk af byer, som fungerer som samlet bolig og arbejdsstedsopland i et net af trafikale forbindelser. Det er man meget bevidst om i Køge Kommune, hvor der tænkes meget i infrastruktur og trafikale forbindelser – alt synes naturligt at foregå gennem Køge – om så det gælder motorvejsnettet eller jernbanen, så betyder det, at Køge er indgang til Ørestadsregionen fra Jylland og Tyskland eller muligheden for en transportkorridor til at forbinde Helsingør-Helsingborg forbindelsen samt Femern-forbindelsen til Tyskland. Uanset hvad vil Køge være placeret i et vigtigt strategisk trafikknudepunkt.

Ifølge Planloven tilhører Køge ligeledes hovedstadsområdet og er derfor omfattet af landsplandirektivet for "Fingerplanen".

Overskriften er dialog og samarbejde, når det gælder regional udviklingsplanlægning og landsplanlægning, men med hvem? De nødvendige samarbejds- og dialogfora er steget kraftigt efter kommunalreformen, hvor der kræves deltagelse i bl.a. KKR, vækstforum og diverse arbejdsgrupper.

I Køge Kommune ses planlægningsstrukturen indtil videre meget uklar og bliver en udfordring, som kræver mange af kommunernes ressourcer, men netop fordi Køge er omfattet af landsplandirektivet for "Fingerplanen" er det vigtigt, at sætte sig ud over de administrative grænser (som er afledt af sygehusplanlægningen), når det drejer sig om erhvervsudvikling og infrastruktur. Det forventes derfor, at den regionale planlægning på Sjælland sker i tæt samarbejde med Region Hovedstaden.

Køge Kommune indgår i forskellige samarbejder med de omkringliggende kommuner – eksempelvis København Syd, som omhandler planlægning af erhvervsudvikling og infrastruktur samt 9+ projektet som ligeledes omfatter samarbejde om store infrastrukturanlæg, hvorfor de nuværende regionsgrænser ikke bør forstyrre dette. Planloven forudsætter, at kommunerne tænker regionalt og planlægger med nabokommunerne, hvilket kræver et formaliseret samarbejde, og det er stadig uklart, hvorledes dette samarbejde skal tackles uden at ende i bureaukrati.

I Køge Kommune vil man dog benytte sig af de samarbejdsfora, som er nødvendige for at etablere en sammenhængende og udviklingsorienteret hovedstruktur
– Vi glæder sig til et udspil fra Region Sjælland.





Til anskueliggørelsen af, hvilket land vi planlægger og laver strategi for, illustrerer analyser fra Aalborg Universitet pendlingssituationen, hvor vi søger hen og derved hvor vi får vækstområder og yderområder. Disse aspekter tegner således en strategi for det fælles politiske fodslag på dette område. I Landsplanredegørelsen er der yderligere føjet to punkter til. Det drejer sig for det første om den af regeringen nedsatte infrastrukturkommission, som til efteråret vil komme med en række konklusioner indenfor området, som formodes at skabe en hed debat om strategisk planlægning i kommuner og regioner, når det gælder infrastruktur. Det andet punkt er yderområdernes situation, hvorvidt det ved at fokusere på landsbyen er muligt at vende de negative udviklingstendenser, hvilket eventuelt kan ske ved særlig fokus på en kvalitetsudvikling i landsbyerne.

Ovenstående er netop nogle af de hovedelementer, som svæver i landsplanlægningen på nuværende tidspunkt og som rummer invitation til debat. Hovedkonklusionen er, at man fra Miljøministeriets side ikke vil love sig på eller dominere strategidebatten, hvorfor der ikke er udarbejdet vejledninger i den forbindelse. Til gengæld er det hensigten, at Plan09 går ind og er medspiller

med kommunerne i de kommende år angående planlægningen.

Hvor kom de regionale udviklingsplaner fra?

I april 2004 kom resultatet af det politiske udspil til kommunalreformen, hvor der ikke stod noget om den regionale udviklingsplan, eftersom det kun var sygehus- og sundhedssektoren, som var med.

I maj – juni blev der gennemført intensive forhandlinger med Socialdemokratiet og Det radikale venstre, som var meget opmærksomme på tabet af den kendte regionale planlægning, som regeringens udspil medførte, hvorfor det var nødvendigt at “give noget” på planområdet, hvis der skulle opnås bredt forlig. Konklusionen heraf blev, at der skulle udarbejdes en regional udviklingsplan, hvor indholdet af en sådan først skulle defineres. Udgangspunktet for definitionen af, hvad regional udviklingsplanlægning skal indeholde var baseret på viden og inspiration om, hvad der sker i England ang. udarbejdelsen af regionale udviklingsplaner. Beskrivelsen og dermed indholdet i en regional udviklingsplan blev derefter forhandlet med partierne.

Med hovedargumentet om den uklare økonomiske ramme for kommunalreformen meldte Socialdemokratiet og De radikale sig ud af forhandlingerne. Regeringen og Dansk Folkeparti bestemte sig dog for, at det der allerede var forhandlet på plads ville de stå ved for at have en bred flade i politikken bag hele kommunalreformen. Dette bevirkede, at justeringerne af Planloven – inklusiv den regionale udviklingsplan og dens rolle - smuttede med og senere opsamlet i lovtekst.

Det skal i den forbindelse nævnes, at Planloven er det kapitel, der var mest omdiskuteret, hvilket indikerer hvor politisk følsom, det har været. Det gælder bl.a., hvor meget skal planloven overhovedet dominere i de nye kommuners rolle. Det var historien bag, hvordan den regionale udviklingsplan opstod, så det er altså et politisk spil.

Det er til gengæld lykkedes at skabe mange frie muligheder i den regionale udviklingsplan, selvom det slet ikke var tiltænkt. Det var de bindende bestemmelser, der var til diskussion, eftersom ejerskab og strategi ikke knytter sig til paragraffer.

Regional udviklingsplanlægnings sammenhæng med kommuneplanlægning

Der er en ting i Planloven, som ikke blev ændret og som er centralt. Vi havde nogle år forud ændret foroffentlighedsfaser (som er et ord der ikke længere findes) til, at man begynder hver valgperiode med at udarbejde en kommuneplanstrategi. Det prøvede vi kun én gang - i 2004 - men vi fik gode og lærerige erfaringer derfra. I 2000 var der ikke nogen kommuner af betydning, som tænkte på tværs af kommunegrænserne, men det tankevækkende er, hvor meget man tænkte på den regionale rolle. Nu ved vi ud fra de signaler, der kommer fra kommunerne, at det er en helt anden tilgang, fordi der sker meget fagligt, politisk og ejerskabsmæssigt og visionsmæssigt i øjeblikket. Med dette skifte forbereder Plan09 sig på at hjælpe kommuner med tænkemåden omkring det nye med ansvaret for "landpolitikken".

Det nye i det er bl.a., at kommuneplanen godt nok skal overtage regionplanens hidtidige rolle, men samtidig er der landdistriktsprogrammet, der pumper penge ud i mange af kommunerne til forskellige formål, som også

skal organiseres i rummet. Endelig er der direktiver fra EU, som ligeledes skal indgå, så det er en meget stor udfordring. Signalerne fra henholdsvis Plan09 og KL går på, at mange kommuner satser på at skrive regionplanen af og tage sig tid til tænke sig ordentlig om, inden man tager stilling til, hvad der skal laves om, netop fordi der er så meget, der skal på plads. Det gælder om at hente ansvaret over fra regionplanlægningen, som lige nu har karakter af at være landsplanlægning.

Situationen er den, at vi godt nok har landsplanlægningen på plads og vækstforas udspil, men de revideres jo løbende. Så kommer de regionale udviklingsplaner her i løbet af 2007, hvorefter kommunerne i forskellige tempi vedtager deres planstrategier. Dette sker samtidig og vi har infrastrukturkommissionens konklusion, som kommer ind og brager igennem i efterårets politiske debat. Derudover er der et landsbyudvalg og stillingtagen til, hvor bl.a. vindmøller skal placeres, hvilket betyder, at det hele ramler sammen til en stor strategidebat, hvad der skal satses på i de enkelte kommuner, når vi skal færdiggøre kommuneplaner og ligeledes de regionale udviklingsplaner og forholde os til al den samtidighed.

Havde vi haft det her plansystem i fire år, så havde vi dog haft de gamle planer at kigge på og bruge som platform, men nu har vi altså i virkeligheden en meget åben port til, hvad det er vi vil med det her land ang. planstyringen, hvor vi godt nok har regionplanerne som fastlægger rammer, men de kan ændres af kommunerne. Til den samtidighed må vi bevidstliggøres om, at debatoplægget ikke er løsningsmodeller. Men det er bevidstliggørelsen om den samtidighed, hvor debatten konfronterer, hvordan kommuner og regionspolitikere arbejder sammen - har vi dialogformen og fungerer det? Det kan der ikke gives et systematisk svar på, men vi er nødt til at organisere os nu – det går hurtigt.

Regional ledelse – den nye udfordring

Regional ledelse er den vigtigste pointe udover samtidighed. Løsningens geografi skal modsvare opgavernes geografi stod der i den gamle landsplanredegørelse. Det betyder, at man finder ud af, hvad er problemet, så skal vi bruge de og de redskaber til at løse det. Ejerskab - evnen til at forankre en vision og en strategi hos relevante aktører er kernen i succes

for regional ledelse. Regional ledelse forudsætter ligeledes en ændring i plankulturen – det er ikke det at lave den formelle plan, men alt det man gør på vejen til det endelige mål, dvs. det er selve processen, der er essentiel.

Det allervigtigste er, at regional ledelse er baseret på dialog med inddragelse af og respekt for alle relevante aktører. Det drejer sig ikke kun om kommuner og regioner, men den private sektor, aktiviteter i området og staten. Der findes ingen let løsning – der er intet skema, som planlægningen kan puttes ind i. Planlægningen handler om, at der i en given situation uanset, hvorvidt der tænkes regionalt, strategisk eller ejerskab kreeres det rette forum af aktører til at samarbejde indenfor det pågældende område.



24



Indlæg af Ole Albæk, Regionsrådsmedlem i Region Nordjylland og medlem af byrådet i Ny Hjørring Kommune

Kommunerne – bogholdere eller spydspidser i den regionale udvikling?

Den situation vi står i på nuværende tidspunkt er afledt af strukturreformen, hvor antallet af kommuner er færre men større, mens amterne er blevet erstattet af fem nye regioner. Disse ændringer skaber en helt anden baggrund for politikskabelse, politikdannelse og planlægning - en anden form for energi.



I forhold til den regionale udviklingsplanlægning i Syddanmark adskiller det sig ikke procesmæssigt fra Nordjylland – kun ved antallet af involverede i styregrupperne. I Nordjylland er der eksempelvis nedsat syv temagrupper på baggrund af indsatsplanerne samt vækstforums udpegning af 5 af de 15 personer i den politiske styregruppe, som skyldes, at der således opnås et link til den regionale erhvervsstrategi.

Min opfattelse af en planproces

Førhen blev regionplaner af kommuner opfattet som det dokument, der forbød kommunerne i at handle, hvorved regionplaner kunne bruges til at skælde ud, hvilket var grundlaget for politisk apati. Regionplaner har været anvendelige på den måde, at de til en hver tid kunne hives frem, så når nogen spurgte om man måtte have lov, kunne man som administrator sige: "Det vil vi gerne, men det må vi ikke"!

Regional udviklingsplanlægning er derimod udtryk for det stik modsatte, idet der åbnes op for muligheden for at skabe perspektiver og pejlemærker end egentlig udviklingsplaner.

Den egentlige opgave, som vi står overfor er, at vi skal være autoriserede netværkere. Når det gælder planprocessen, så er det netværksbaserede proaktiv, hvor forudsætningen er, at man begynder at gøre sig forestillinger. Det reaktive er regionplanen, dvs. den man reagerer på, men det proaktive appellerer til forestillingskraften. Her kommer dialogen ind, hvor forudsætningen for, at det skal lykkes er, at det er forestillingskraften og alternativer, der skal stilles op. Det involverende i planprocessen er dialog. En dialog – men det er jo også sådan, at enhver samtale er en samtale med ret til modsigelser, men dertil er vi ikke nået til endnu. Det slagsmål ligger efterfølgende. Det skyldes, at der ikke findes magtfrie rum!

Det er utopi at tro, at den frie samtale findes, når det gælder diskussionen om, hvilken rollefordeling der skal være blandt de enkelte kommuner i relation til den

regionale udviklingsplan. Den magtkamp har vi endnu til gode. Det skal således påpeges, at udviklingsplanerne netop er en perspektivplan, hvorfor det er vigtigt, at de ikke bliver hyldeplaner i den forstand, at vi efterfølgende bruger den som myndighed. Den myndighed som regionen ikke har eller skal have, men som de enkelte kommuner heller ikke selv kan magte. Den regionale udviklingsplan skal derimod udtrykke et fælles perspektiv og fælles ansvar.

Et aspekt af planprocesserne i Nordjylland er, at kommunerne i opstartsfasen var afventende og havde et billede af regionen som myndighed, hvorfor aggressionsniveauet var højt. Fra regionen var der en vis usikkerhed, hvilket skyldtes, at opgaven som autoriserede netværkere ikke var helt internaliserede.

Efter at have lavet en regionplan "light", som var blevet kasseret, startede man forfra. Det gælder om løbende at justere målet, idet vi må konstatere, at omverdenen ændrer sig, hvad enten vi vil eller ikke. Med den hastighed, hvormed teknologien og værdiopfattelser udvikler sig samt den hast erhvervslivet omstiller sig på,

så er 4 års faste områdeplaner er ikke tilstrækkelige – det er nødvendigt, at man løbende har central proces.

At bruge kommunegrænserne som et særlig nyt afgrænsende felt i forhold til udvikling er ikke løsningen – det hørte til dengang, hvor vi levede indenfor samme sogn eller kommune. Loyalitet til en kommune er ikke længere holdbar, idet andre præmisser gør sig gældende, fordi vi arbejder, har børn, etc. i forskellige kommuner. Det er derfor vigtigt at arbejde grænseoverskridende, når der skal udarbejdes udviklingsstrategier. Det er således vigtigt, at disse strategier også lokalt omfatter grænseregionerne Midtjylland, Sydnorge og Vestsjælland, men ligeledes internationalt. Der skal være en ledestjerne, som gerne må findes i samspillet mellem de regionale udviklingsplaner og den lokale planstrategi.

Mht. regionsledelse er forudsætningen for, at tingene lykkes, at der drives ledelse på både det politiske og administrative niveau, hvor politisk ledelse består af fem elementer. Det første element er at vurdere behovet for initiativer og samtidig vurdere alternativer. Punkt to omhandler dialogen med kommuner om at prioritere,

eftersom noget må gå forud for andet. Det tredje punkt er rollefordelingen, mens det fjerde element er beslutningsprocessen – hvor er staten henne, når konflikten opstår?

Hele beslutningsprocessen er konfliktfyldt! Spørgsmålet er dog, hvor er staten henne, når konflikten opstår? Det er som om, at staten her er usynlig. Den er stadig til gode, når beslutningerne skal træffes. Det femte og sidste element er samspillet mellem kommuner og region. Det vigtige er, at samspillet mellem kommunerne og regionen medvirker til at skabe en fælles identitet. Det er forudsætningen for efterfølgende at sige, hvad vi vil. Derefter kommer udfordringen om gennemførelsen af en strategi. Hvornår følger vi op på det og konfronteres med det, der er besluttet?

Ligeledes undgår vi ikke en diskussion om mål og middel. Foruden det der skal afsættes til trafik, har vi pr. år ca. 55 mio. kr. Der kommer vi endvidere ind i en diskussion om og dialog med vækstforum om, hvordan midlerne skal disponeres – den klassiske diskussion undgås ikke. Vi foretager en prioritering - hvad har vi så af forventninger den anden vej?

Så den regionale udviklingsplan skal medvirke til at skabe ny energi, men ligeledes medvirke til at sætte en ny læreproces i gang.

Det, der er meget spændende er, at man som kommunalpolitiker havde fornemmelsen af, at det drejede sig om at kastre amtets kommuner - at det nærmest var et symfoniorkester – så er forudsætningen for at tingene lykkedes nu, at er det en anden melodi - nemlig jam session - hvor regionen som katalysator, organisator og inspirator sætter tonen og de andre spiller med. Det er to vidt forskellige måder at gå til en opgave på.

Når det drejer sig om ledelse af ledelsesprocessen, er det spændende, hvem der har bolden, når tingene skal køres igennem? Når vi har både kommuneplanen og den regionale udviklingsplan, så kommer samtalen med ret til modsigelse – så kommer det vi hidtil har undgået – magtkampen! Der kommer vi til at stille spørgsmål som:

Arbejdes der rigtigt med de rigtige ting? Træffer vi de rigtige beslutninger? Hvordan følger vi op på det? Eller arbejdes der forkert med de rigtige ting?

For kommunerne gælder det om at have en vision, en ledestjerne, som skal kitte de kommuner som var og på samme måde er håbet, at kommuneplanstrategierne og de regionale udviklingsplaner får en sådan konsistens, at vi får et fælles billede af en fælles fremtid, hvorved vi ikke nødvendigvis går i samme takt, men vi går i samme retning.

Hvis vi skal skabe tillid til vores udvikling nytter det ikke at fremstille os selv som en fiasko. Perspektiv trækker fremad. Den regionale udviklingsplan skal fremstille os på en sådan måde, at omverden og vi selv har tillid til det, vi har med at gøre.

Spørgsmål:

Hvor er staten henne, når der opstår konflikter?

Der er to former for konflikter - en formel mellem statslige interesser – og det der kommer til at stå i plandokumenterne. Konflikter om indholdet i plandokumenterne vil enten ende i Naturklagenævnet eller blive løst på forhånd på en god måde, dvs. gennem dialog.

Med kommunalreformen er der truffet beslutning om, at det er tre af miljøcentrene (Århus, Odense og Roskilde), som varetager kommunekontakten. Der er i alle tre centre etableret en invitation om at have en dialog, så man også i detaljen får snakket igennem. Med kommunalreformen er der ligeledes lagt op til større selvjustits i den enkelte kommune, hvorfor kommunerne skal have chancen for at udfylde deres rolle, inden der tages statslige initiativer. Det skyldes, at der skal ske forandringer således, at vi kommer væk fra den stærkt regulerende rolle, der har været fra henholdsvis region til kommune, men ligeledes fra stat til region, når vi er på planlægningsområdet.



30



Indlæg af Annette Drivsholm, Direktør Spar Nord Brønderslev, Repræsentant i Vækstforum Region Nordjylland.

Vækst – uddannelse og erhverliv?

Konkurrenceevne, vækst og jobs

Arbejdet med den regionale udviklingsplan er interessant, men målet skal ikke være et notat, en plan eller selve rapporten. Det, der er interessant er den fremtidige overlevelse og vækst i regionen.

Skabes der ikke udvikling, vil der meget hurtigt, i kraft af den konkurrenceudsatte verden, som vi lever i, ske en afvikling. Derfor er det vigtigt, at der skabe nye jobs, der gennemsnitligt har en større værdi pr. medarbejder end de jobs der forsvinder. For hvis ikke der bliver generet nye interessante arbejdspladser i eksempelvis Nordjylland vil det i fremtiden ikke være et attraktivt sted at leve og bo.

Note: Den Finansielle sektor spiller en afgørende, men dog ofte overset rolle i forbindelse med skabelse af job. Finanssektoren har på landsplan skabt ca. hver tiende af de jobs i det nuværende opsving og står for ca. hver tiende private krone investeret i forskning og udvikling.

Der er gode forudsætninger for skabelse af vækst og herigennem nye arbejdspladser. Sidste år kårede World Economic Forum Danmark som det land i verden,

hvor det er lettest at få et lån – alene med afsæt

i en god forretningsplan og uden at stille sikkerhed. Denne anerkendelse illustrer

hvilken styrkeposition Danmark har,

men det er også klart, at der ikke er tid til at hvile på laurbærene, og

det er derfor vigtigt, at der konstant

sker fornyelse og forbedringer. Det er

vigtigt, at man i de enkelte regioner og

i Danmark som helhed arbejder med

sine styrkepositioner, idet de kan være



med til at give vækst, hvis man tør bygge på dem. Det er derimod risikabelt, hvis man ikke kender sine styrker eller overser dem, for det kan være med til at skade ens fremtidige vækst muligheder.

Samarbejde

Mange personer indenfor erhvervslivet stiller gerne op i forskellige sammenhænge og vil gerne være med til at præge deres kommunes, regions og Danmarks fremtidige vækst. Der er dog en række faktorer, der er vigtige at huske, når man "byder erhvervsfolk op til dans sammen med den offentlige sektor."

Det er vigtigt at huske, at erhvervsfolk har et primært arbejde og derfor bør mødeaktiviteter passes, ind når vi kan, og ikke når et givet sekretariat har tid.

Erhvervsfolk er ikke borgmestre og har derfor ikke en stab af embedsmænd, der kan "tygge" materialet for os osv.

Erhvervsfolk er ikke sagsbehandlere og kan derfor ikke gennemlæse 150 sider, der er sendt to dage før et givent møde.

Erhvervsfolk er ikke projektmagere og derfor er det enkelte projekt i princippet uinteressant. Det er den samlede forskel i rammevilkår og viden – kort sagt ændringen af virkeligheden, som summen af tiltag skaber – det er det, der er interessant.

Derfor er det vigtigt, at erhvervslivet er tænkt ind fra starten i en given proces, for så er de klar til at komme med alle de bidrag, der er nødvendige.

Hvad er det så for mål, der skal nås?

I forbindelse med den regionale udviklingsplan er der flere relevante mål, der skal nås. Det drejer sig blandt andet om, at der skal skabes uddannelse i verdensklasse og dette skal ikke forstås som et politisk slogan, men som en virkeliggjort realitet. Det er ligeledes vigtigt, at der bliver skabt en god infrastruktur, hvor det er billigere, hurtigere og mere sikkert at flytte mennesker, data og andre ting fra A – B ellers svækkes konkurrencedygtigheden.

Indenfor erhvervsområdet bør kommunerne skabe de bedste erhvervsvilkår i god og sund konkurrence med

nabokommunerne – samtidigt med, at der samarbejdes omkring de regionale erhvervsvilkår kommunerne imellem.

I forhold til erhvervsudviklingen er det dog vigtig, at der tages afsæt i de styrker og kompetencer, der ligger indenfor de traditionelle erhvervsområder. Eftersom dette er en del af rygraden i et samfund som det nordjyske.

Annette Drivsholm afrundede sit oplæg med "syv skarpe", som skulle sætte det sidste fokus på, hvilken retning den regionale udvikling bør bevæge sig.

Den første skarpe: Strategi er at vælge

I forbindelse med udvikling er det vigtigt at vælge til, men det er i lige så højgrad vigtigt at vælge fra – dette tør de færreste. Det vigtigt, at kommunernes erhvervscentre indser, at de ikke kan rumme det hele. Hermed menes, at erhvervscentrene skal være klar over, hvor styrkerne og svaghederne ligger indenfor erhvervsudvikling i deres kommune. I tilfælde af, at de forsøger at rumme det hele, risikerer man, at ressourcerne spredes for tyndt

ud, og det kan i sidste ende være med til at underminere erhvervscenterets troværdighed og tilliden til resten af kommunens kompetencer.

Den anden skarpe: Strategierne skal være ens og forskellige

Mange regioner står over for de samme udfordringer, men der er også en vis forskellighed som gerne skal afspejles i deres respektive strategier. Det er ikke alle regioner, der kan være mekka for IKT, sundhed, miljørigtig energi osv. og det kan være farligt at deltage i en blind jagt på de nyeste mode- fokusområder, idet det i sidste ende kan indebære, at man overser det guld, der ligger i regionen.

Den tredje skarpe: Virksomheder og vidensinstitutioner er velfærdsmotorer.

Det er vigtigt, at der er vidensinstitutioner, eftersom de er med til at skabe viden og danne grundlaget for højværdiarbejdspladser. De kan finansiere en moderne velfærdsstat og dermed være med til at udgøre forskellen på de lavtlønslande som Danmark konkurrerer med.

Den fjerde skarpe: Tingene hænger sammen

De regionale udviklingsplaner handler om at se mange elementer i en helhed. Det er vigtigt, at kommuner tør tænke infrastruktur, vækstvilkår for erhvervslivet osv. som en del af en helhed. Situationen er den, at der er incitamenter til, at hver kommune suboptimerer uden hensyntagen til helheden og dette på trods af, at de er en del af denne helhed og afhængige af helhedens succes for selv at lykkes.

Derfor er det vigtigt, at man er ambitiøse og forpligtende i de regionale udviklingsplaner og tænker i helheder frem for i egne baghaver.

Den femte skarpe: Tænk i resultater – ikke i leverancer

Det er vigtigt, at det hele ikke går op i processer, møder, notater, papirer, flere papirer og tælle succeser i antallet af igangsatte projekter. I sidste ende er det resultatet der tæller – kort sagt: Er der skabt større velstand gennem den indsats det enkelte vækstforum har lavet? Ja eller nej?

Uanset hvad, så måler vi os ikke alene op imod de andre danske regioner. Virksomhederne måler sig i forhold til de regioner, hvor deres konkurrenter hører hjemme eller kunne finde på at placere deres enheder.

Den sjette skarpe: Kassetænkning, kassetænkning, kassetænkning

Der bruges mange penge på erhvervspolitik, men i nogle tilfælde udføres der socialpolitik under dække af "erhvervspolitik". Skal der udføres erhvervspolitik er det vigtigt, at det politikerne bevilliger penge til vurderes skarpt og ambitiøst i forhold til tre kriterier:

- 1) Flytter det mennesker og virksomheder, på kort eller lang sigt, til en mere værdiskabende platform, end den de i dag står på?
- 2) Bidrager det mere effektivt til vækst og velstand end den næstbedste brug af pengene?
- 3) Sker det på en måde, der gavner konkurrencen?

Er disse kriterier ikke opfyldt, bør pengene tages fra en anden kasse end den erhvervspolitiske for alt andet hører ikke ind under den erhvervspolitiske hat.

- Den syvende skarpe: Vi kan gensidigt berige hinanden

Bliver fokus holdt på at lave erhvervspolitik i vækstfora og gennemsyrrer målet om bedre rammevilkår og vækstbetingelser **også** den fælles drøftelse af helheden i de regionale udviklingsplaner, så kan erhvervsliv og politikere berige hinanden med to perspektiver, der er vigtige for, at parterne lykkes sammen.

Det handler om, at der skal være en positiv effekt af indsatsen og, at vi bliver klogere på hinanden. Det regionale vækstfora er et læringslaboratorium, hvor det er muligt at flytte nogle mentale hegnspæle i den måde, der tænkes på. Lykkes dette har processen og deltagelsen været positiv. Kombineres dette med, at der bliver skabt nogle virkelige resultater, der gør en markant forskel for større vækst og velstand.

Her kan den regionale udviklingsplan ses som en syretest på, om man vitterligt tør tænke i helheder, forbedringer af rammevilkår og vækst. Eller ej.



Indlæg af Sekretariatschef Renne Lønnee, Region Sjælland & Planchef Peter Haugen Vergo, Guldborgsund Kommune

Byroller

Byernes funktioner og indbyrdes roller er et vigtigt emne – både i de nye kommuner og i regionerne. Med udgangspunkt i Region Sjælland lægges der op til debat om, hvordan dette emne kan tackles?

Oplæg ved Renne Lønnee

Tilgangen til arbejdet med den regionale udviklingsplan i Region Sjælland har været at arbejde med nye processer og dialogformer end tidligere. Selve den regionale udviklingsplan er mere et udtryk for proces frem for produkt. Processen skal være med til at skabe fællesskab, der kan være med til realisere nogle af de ting, der kun kan affødes via et fælles samarbejde – dvs. at der igennem samarbejdet skal skabes merværdi.

Det centrale omkring byernes rolle er at se på, hvilken rolle de enkelte byer kan spille - som enkelt byer og

i samarbejdet byerne imellem. I Region Sjælland er der ikke som i mange andre regioner en hovedby, der kan være motoren, og det er derfor vigtigt, at byerne i fællesskab løfter en række forskellige opgaver. Derfor er det vigtigt at få identificeret, hvilke opgaver byerne kan løfte i fællesskab.

37



Oplæg ved Peter Haugen Vergo

Kommunerne kan betragtes som teenagere, når det handler om samarbejde, og det er derfor vigtigt, at de mødes og får skabt et samspil for herigennem at kunne skabe fælles ideer. Det er vigtigt, at der er nogle kommuner, der tør at vælge fra og, at der sker en udvikling fra kommunalt skepsis til positive holdninger.

Kommunerne har generelt haft svært ved at tage kommunalt ansvar, men strukturreformen har betydet, at der skal tages kommunalt ansvar. Reformen har også været med til at sætte fokus på plankulturen og herigennem behovet for nye netværksstrukturer. Det handler ikke om, hvem der inviterer hvem, men blot at der bliver taget initiativ. Sker dette, kan det være med til at bringe det regionale samarbejde videre.



Indlæg af kommunaldirektør Nich Bendtsen, Syddjurs Kommune

Infrastrukturen er en væsentlig forudsætning for en regional udvikling. Har infrastrukturkommissionen en regional vinkel - og hvordan kan kommunerne samarbejde?

Regeringen nedsatte den 2. november 2006 en infrastrukturkommission, som skal afgive betænkning i oktober 2007.

Formålet med kommissionen er at analysere det fremtidige transportbehov og komme med forslag og modeller til håndtering af den langsigtede infrastrukturudfordring frem til 2030. I den forbindelse har kommunekontaktudvalget i Region Midtjylland besluttet, at der udarbejdes et fælles regionalt indspil til den nationale infrastrukturkommission.



Det er vigtigt, at infrastrukturen fungerer, hvis Region Midtjylland i fremtiden skal kunne opfylde sine visioner om at være en region i balance, at der er fremkommelighed, og at der er gode forbindelser til omverden.

En region i balance

Region Midtjylland omfatter både storby, større provinsbyer og yderområder. Det stiller forskellige krav til infrastrukturen. Hvordan kan infrastrukturen understøtte udviklingen i og for hele regionen og skabe en region i balance?

Fremkommelighed

Store dele af vejnettet vil i de kommende år blive udsat for et voksende trafikalt pres. Hvordan skal vi løse

den udfordring? Skal vi udbygge vejnettet, investere i den kollektive trafik, eller bruge forskellige former for regulering?

Regionens forbindelser med omverdenen

Region Midtjylland vil være en international vækstregion. Det kræver adgang til, fra og gennem regionen for varer og personer. Hvordan skal vi sikre den adgang? Hvilken rolle spiller banen, havnene, vejene og lufthavnene?

40

Selve arbejdet med indspillet til infrastrukturkommission består i, at der er nedsat en faglig arbejdsgruppe bestående af 6 repræsentanter fra kommunerne og et tilsvarende antal medarbejdere fra Region Midtjylland. Deres arbejde forankres i Kontaktudvalget, som udgør den politiske styregruppe. Infrastruktur vil således være et fast tema på udvalgets møder frem til afslutningen af arbejdet, og arbejdet vil desuden indgå i det videre arbejde med den Regionale Udviklingsplan.

Arbejdet skal munde ud i et fælles indspil fra kommunerne og regionen til den nationale infrastrukturkommission. Indspillet skal indeholde en

beskrivelse af infrastrukturen i regionen i dag samt de problemer og udfordringer Region Midtjylland står overfor både på kort sigt og inden for de næste 20-30 år. I indspillet skal der desuden være overvejelser om, hvordan Region Midtjylland kan bidrage til bæredygtighed på transportområdet, herunder den kollektive trafiks rolle i fremtiden og samspil i transportformerne. Det fælles indspil skal sammenfatte kommuners, virksomheders og interesseorganisationers visioner og ønsker for udvikling af infrastrukturen i den midtjyske region.

Samarbejdet i Region Midtjylland omkring infrastrukturen er et godt eksempel på, hvor vigtigt det er, at kommunerne samarbejder om at skabe fælles konsensus og herigennem løsninger, hvor den enkelte kommune kan se sig selv som en del af helheden.



